

זוהר חלק ג פרשת תזריע דף מז עמוד א

נגע צרעת - שערי השפע סגורים

"וְהָיָה בְּעוֹר בְּשָׂרוֹ לְנֹגַע צָרַעַת וְהוּבָא אֶל אֶהְרֹן הַכֹּהֵן". אמר רבי יוסי נגע זה כל מראות שלו נתעוררו בהם החברים^[ט] והכהן היה מכיר בהם לטהר ולטמא, היה מכיר אם הם יסורים של אהבה, או שהם נמצאים באיש הזה שמאס בו רבונו ונתרחק ממנו... אמר רבי יצחק... לפי דרכיו הרעים של האדם גורם נגע בעולם, והדין שורה בעולם, וזהו נגע צרעת^[י].

נגע צרעת הרי נתעוררו בו החברים, אבל צרעת כתרגומו, אמר רבי יהודה מה תרגומו, סגירו, שסוגר ואין פותח^[יז], וכאשר נסגר ולא נפתח נקרא נגע.

זוהר חלק ג פרשת תזריע דף מח עמוד א

אדם - מעולה מן הכל

"נֹגַע צָרַעַת פִּי תִהְיֶה בְּאָדָם וְהוּבָא אֶל הַכֹּהֵן". אמר רבי יצחק... למדנו, בכמה מדרגות נקרא בן אדם, אדם, גבר, איש, אנוש. גדול שבכולם אדם, שכתוב: "וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם בְּצַלְמוֹ" (בראשית א, כז), וכתוב: "כִּי בְצַלְמֵ אֱלֹהִים עָשָׂה אֶת הָאָדָם" (שם ט, ו), ולא כתוב גבר איש אנוש.

'אדם כי יקריב' - לנחת רוח

אמר רבי יהודה אם כן הרי כתוב: "אָדָם כִּי יִקְרִיב מִמֶּם קִרְבָּן לַה'" (ויקרא א, ב), מי צריך להקריב קרבן, זה שהוא חוטא, וכתוב אדם. אמר רבי יצחק בוא וראה קיום העולם וקיום העליונים והתחתונים הוא הקרבן, נחת רוח של הקדוש ברוך הוא, ומי ראוי להקריב לפניו נחת רוח הזה, אין זה כי אם אותו האדם הנכבד מהכל.

דוקא אדם המעולה רוצה ה' לטהרו על ידי שיצטרע וישוב

אמר לו, אם כן הרי כתוב: "אָדָם כִּי יִהְיֶה בְּעוֹר בְּשָׂרוֹ שְׂאֵת וּגוֹי וְהוּבָא אֶל אֶהְרֹן", וכתוב: "נֹגַע צָרַעַת פִּי תִהְיֶה בְּאָדָם וְהוּבָא אֶל הַכֹּהֵן", אמר לו, כי לזה רוצה הקדוש ברוך הוא לטהרו יותר מהכל, שזה שהוא במדרגה העליונה יותר אל ישב כך, ולפיכך כתוב: "בְּאָדָם וְהוּבָא אֶל הַכֹּהֵן", ובא לא כתוב אלא והובא, שכל מי שרואה אותו נתחייב בו להקריבו לפניו

זוהר תורה * דף היומי * פרשת תזריע - יום ד' זיו הזוהר

טו. פירוש, שנתעוררו לפלפל בהלכות מראות בעולם כראוי אומרים זה לזה עת צר. יז. פירוש, נגעים. טז. פירוש, צרעת היא צירוף שתי תיבות

הכהן, לבעבור שצורה קדושה אל תשב כך, וכתוב: "וְאִישׁ אֹדֵן כִּי יִהְיֶה בּוֹ נִגְעַת בְּרָאשׁ וְגו'", "וְאִישׁ אֹדֵן כִּי יִהְיֶה בְּעוֹר בְּשָׂרָם בְּהָרֵת וְגו'", ולא כתוב בהם והובא.

אמר לו, הרי כתוב: "כִּי זֶה מֹשֶׁה הָאִישׁ וְגו'" (שמות לב, א), "וְהָאִישׁ מֹשֶׁה עָנּוּ מְאֹד וְגו'" (במדבר יב, ג), מפני מה לא נקרא אדם, אמר לו, לפי שנקרא עבד למלך, שכתוב: "לֹא כֵן עֲבָדֵי מֹשֶׁה" (שם פסוק ז), משה עבדי, ואף גם זה שנקרא איש לעומת האדם שלמעלה [יח].

זיו הזוהר

ששערי השפע נסגרים. יח. פירוש, לעומת כמראה אדם עליו מלמעלה (כלומר הקדוש ברוך זה שאמר עליו יחזקאל ועל דמות הכסא דמות הוא).